

:: KOTIČEK GOSPODA :: DOROPOLJSKEGA

Dragi gospod Doropoljski!

Prvič se vam upam pisati. Hodim v 2. oddelek II. razreda ormoške okoliške šole. Stara sem sem 9 let. Posebno me veseli Vaš „Zvonček“. Najrajša pa čitam Vaš kotiček, v katerem Vam pišejo otroci pisma. Imam tri sestre in dva brata.

Srčne pozdrave Vam pošilja

Božena Serajnikova.

Odgovor:

Ljuba Božena!

Danes mi pišeš prvič, a upam, da ne zadnjič. Tudi Ti si ena mnogih, ki imajo veselje nad „Zvončkom“ in posebno nad njegovim kotičkom. Res smo zbrali v tem kotičku že mnogo otroških pisem, ki nam kažejo, kaj misli in čuti naša slovenska mladina.

*

Blagorodni gospod Doropoljski!

Sedaj Vam hočem prvikrat nekaj vrstic napisati, ker sem čitala v „Zvončku“, da Vam pišejo tudi učenci. Tudi jaz se hočem pridružiti in Vas prosim, da bi to pisanje natisnili v „Zvončku“. Letos hodim v II. razred. Druga dela nimam, samo v šolo grem vsak dan. V šoli se prav rada učim. Najrajša računam, rišem in pletem. Tudi klavir že malo igram. V naznanilu sem dobila same ene. Moj ata je nadučitelj. Vaš list „Zvonček“ najrajša čitam. Posebno me zanima Vaš kotiček. Jaz imam brata Ivana v Mariboru v I. gimnaziji. Stanuje pri teti.

Srčno Vas pozdravlja Vaša zvesta

Marica Rosensteinova,
učenka II. razr. pri Sv. Jurju ob Taboru.

Odgovor:

Ljuba Marica!

Vidiš, kako se Ti dobro godi: samo v šolo greš vsak dan, kjer se prav rada učiš.

Ako so učenke v šoli pazljive, se lahko večinoma vse nauče že tamkaj. Doma je treba samo malo ponoviti in spisati naloge, potem pa ostane še dovolj časa za razvedrilo in za klavir. Le glej, da boš kdaj imenitna umetnica!

*

Čenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz se hočem oglasiti. Doma si že po več let naročujemo lepo knjipo, po imenu „Zvonček“. Imam sestro, ki z njo rada bereva „Zvonček“. Moja sestra Vam je že enkrat pisala; a vaš odgovor je čitala šele zdaj v božičnih počitnicah, ker ni vedno doma, ampak v Mariboru v pripravnici šolskih sester. Moja sestra se takrat ni podpisala s pravim imenom. Njeno pravo ime je Štefi Reiben schuh. Ima 2 brata in 4 sestre. Bila je še čisto mala, ko so ji umrli starši. Od takrat je pri nas. Vsi jo imamo radi, jaz najbolj. Ona pravi, da nikomur noče povedati, da papa in mama niso njeni pravi starši, zato se tudi najrajša podpisuje: Farkaš.

Pozdrav! Vaš

Maks Farkaš,

učenec III. razr. pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.

Odgovor:

Ljubi Maks!

Pač moram reči, da imaš dobre starše, ki so se usmili uboge sirote in jo vzeli za svojo. Lepo je to! Lepo pa je tudi, da se imate vsi radi med seboj, da ljubite tudi njo, ki jo je blago srce sprejelo v svoje varstvo! Naj vedno ostane tako!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Ker vidim v „Zvončku“, da ste res jako prijazni z mladino, hočem tudi jaz nekoliko vrstic napisati. Hodim peto leto v šolo; naučila sem se marsikaj lepega. Najbolj me veseli petje. Zato najrajša poslušam petje in

godbo. Najbolj mi ugaja, kadar gode „Kraška Vila“. Prosim, sprejmite tole pisemce in ga napišite v svoj kotiček.

Ostanite še dolgo zdravi, kar Vam najbolj želimo! Vdana

Jožica Brucarjeva,
učenka v Sežani.

Odgovor:

Ljuba Jožica!

Najbolj Te veseli petje in godba. Res, glasba je lepa umetnost; ona blaži srce in dviga duha. Kjer radi pojo pesmi, tam ni sirovosti, tam so dobri plemeniti ljudje. S petjem in z godbo si napravljamo vsele ure, s petjem in z godbo pa si tudi preganjamo žalost. Glasba je torej razvedrilo in zdravilo. Pesem govori od srca k srcu, kakor pravijo besede:

Slovenec je rad vesel,
kaj bi pa ne pel —
njemu pesmi iz srca teko!

*

Spoštovani gospod!

Jako se je razveselil oče — in vsi — ko je prebral Vaše pismo, ki ste ga mi poslali. Prosim Vas pa, oprostite, ker Vam ne morem poslati mnogo pesmi. Pošiljam Vam tu samo eno, ki se imenuje „Oko“. Drugi mesec Vam pošljem tudi povest „Čez morje v zrak“. Pa tudi pesmi, kakor n. pr. „Viharno morje“, „Zvonček“ itd. Ako Vam „Oko“ ugaja, natisnite pesem.

Z veseljem Vas pozdravlja
Vaš in „Zvončkov“ prijatelj

Karel Okretič,
učenec v Nabrežini.

Pesem se glasi:

Oko.

Oko je majhna, svetla stvar,
ki ti ga Bog podal je v dar.
S tem morje vidiš, daljni svet,
svet daljni, s cvetjem ves odet.
O, čuvaj božje si oko,
ravnaj s to stvarco pač lepo!
Nesrečen bil bi, ne vesel,
če bi očesa ne imel.

Odgovor:

Ljubi Karel:

Priobčujem Tvoje „Oko“, pač nekoliko izpremenjeno, kakor boš najbolje spoznal sam. Pošlji mi še druge stvari, da jih pregledam in presodim!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Dolgo sem odlašala Vam pisati. Ali sedaj Vam komaj pišem malo pisemce.

Sedaj obiskujem V. razred. Stara sem 10 let. V šolo hodim prav rada.

Letos smo dobili novega gospoda učitelja, ki nam deli „Zvončke“.

Najljubše mi je, če dobim v roke kakšen „Zvonček“, v katerem je kakšna otroška igra, ki jih najrajša prebiram.

Mojemu bratu Antonu najbolj ugajajo senčnate slike.

Vljudno Vas pozdravlja

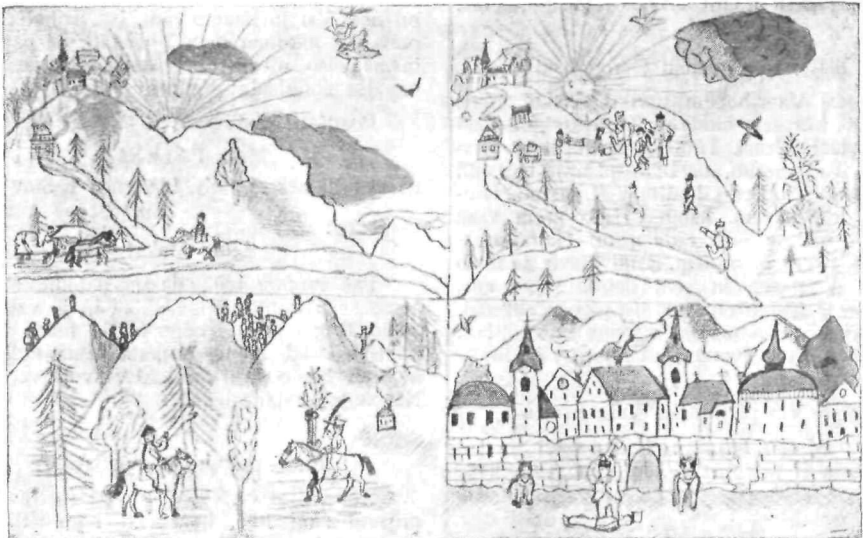
Frančiška Pirjevčeva
iz Dan pri Sežani.

Odgovor:

Ljuba Frančiška!

Tebi ugajajo igre, Tvojemu bratu senčnate podobe; to je zopet dokaz, da ima „Zvonček“ za vsakega nekaj posebnega in zanimivega.

Kotičkove risbe.

Josip Lampe, učenec III. razreda v Cerkljah: Martin Krpan.